

dosarul nr. 2r-721/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul central (judecător Maria Țurcan)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău - (judecători Ana Panov, V. Cotorobai, Marina Anton)

DECIZIE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Iulia Sîrcu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând recursul declarat de Andrei Gore, reprezentat de avocatul Leonid Popescu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Gore împotriva Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău, Boris Vreimea, Anatolie Vreimea, Sergiu Apostu, Dora Apostu privind încetarea proprietății comune pe cote-părți prin divizare a proprietății imobiliare,

împotriva încheierii din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a restituit cererea de apel depusă de Andrei Gore,

c o n s t a t ă:

La 03 noiembrie 2011, Andrei Gore a depus cerere de chemare în judecată împotriva Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău, Boris Vreimea, Anatolie Vreimea, Sergiu Apostu, Dora Apostu privind încetarea proprietății comune pe cote-părți prin divizare a proprietății imobiliare (f.d. 5-6, vol. I).

Prin hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul central, acțiunea înaintată de Andrei Gore a fost respinsă ca nefondată (f.d. 76, 86-92, vol. II).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, reprezentantul apelantului Andrei Gore, avocatul Leonid Popescu, la 19 ianuarie 2018, a depus cerere de apel nemotivată, prin care a solicitat casarea hotărârii din 20 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul central, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral (f.d. 85, vol.II).

Prin încheierea din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, cererii de apel depuse de reprezentantul apelantului Andrei Gore, avocatul Leonid Popescu împotriva hotărârii din 20 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul central nu s-a dat curs (f.d. 97-99, vol. II). Colegiul civil a constatat că cererea de apel nu corespunde rigorilor legale, și anume aceasta nu conține motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul, cât și actele suplimentare care să identifice valoarea acțiunii.

De către instanța de apel s-a acordat apelantului un termen de 7 zile pentru prezentarea cererii de apel întocmită în conformitate cu exigențele legislației procesual-civile și actelor suplimentare care să identifice valoarea acțiunii. Concomitent, Colegiul civil a explicat apelantului că în caz dacă nu va lichida neajunsurile menționate, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu actele anexate va fi restituită.

La data de 24 mai 2018, avocatul Leonid Popescu, din numele și interesele apelantului Andrei Gore a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 20 decembrie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul central și acte care confirmă valoarea estimativă a bunului imobil (f.d. 102-110, vol. II).

Prin încheierea din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, cererea de apel depusă de Andrei Gore, reprezentat de avocatul Leonid Popescu a fost restituită, în legătură cu faptul că apelantul nu s-a conformat indicațiilor instanței, expuse prin încheierea de a nu da curs din 08 mai 2018 (f.d. 118-122, vol. II).

La 15 iunie 2017, avocatul Leonid Popescu, din numele și interesele recurentului Andrei Gorea, a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a acesteia cu dispunerea repunerii pe rol a apelului declarat de Andrei Gore, prin intermediul avocatului Leonid Popescu (f.d. 128-130, vol. II)

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Având în vedere că, instanța de apel a expediat copia încheierii recurate, în adresa participanților la proces, la data de 13 iunie 2018 (f.d. 123, vol.II), Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat a fost depus în termen.

Potrivit art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Articolul 365 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă prevede că, în cererea de apel se indică motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.

În conformitate cu art. 368 alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Potrivit art. 369 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de

apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin.(1) din Codul de procedură civilă

În speță, se constată că, prin încheierea din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de avocatul Leonid Popescu, din numele și interesele recurentului Andrei Gorea și s-a acordat un termen de 7 zile, din momentul recepționării acesteia, pentru prezentarea apelului motivat, cu indicarea temeiurilor de fapt și de drept pe care își întemeiază apelul și actelor suplimentare în temeiul cărora urmează să fie identificată valoarea acțiunii.

Din materialele cauzei civile și anume, din recipisa anexată la f.d. 101, vol. II, rezultă că, la data de 16 mai 2018, ora 12.00, avocatul Leonid Popescu, a făcut cunoștință cu materialele dosarului judiciar și respectiv cu încheierea din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care nu s-a dat curs cererii de apel și acordat termen de înlăturarea a neajunsurilor.

Astfel, prin prisma art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de 7 zile acordat apelantului Andrei Gore, pentru lichidarea neajunsurilor la depunerea cererii de apel, a început să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice comunicării încheierii instanței de apel și anume din 17 mai 2018 și a expirat la ora 24.00 a ultimei zile din termen, adică că la 23 mai 2018.

În acest sens, se constată că cunoașterea, de către reprezentantul apelantului, avocatul Leonid Popescu, a conținutului încheierii de a nu da curs apelului și a datei-limită pentru înlăturarea neajunsurilor, respectiv a devenit opozabilă și apelantului Andrei Gore, care urma să dea dovadă de diligența corespunzătoare în vederea susținerii poziției sale în proces, întru evitarea restituirii cererii de apel.

În susținerea poziției, Colegiul menționează că în baza art. 56 din Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt în drept să ia cunoștință de materialele dosarului, să facă extrase și copii de pe ele, să solicite recuzări, să prezinte probe și să participe la cercetarea lor, să pună întrebări altor participanți la proces, martorilor, experților și specialiștilor, să formuleze cereri, să reclame probe, să dea instanței explicații orale și scrise, să expună argumente și considerente asupra problemelor care apar în dezbaterile judiciare, să înainteze obiecții împotriva demersurilor, argumentelor și considerentelor celorlalți participanți, să atace actele judiciare și să-și exercite toate drepturile procedurale acordate de legislația procedurală civilă. Participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

În conformitate cu alin. (4) art. 75 Cod de procedură civilă, actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sunt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.

Conform art. 10 alin. (1) al Codului de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire

defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

Potrivit art. 16 al Codului de procedură civilă, hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive, precum și dispozițiile, cererile, delegațiile, citațiile, alte adresări legale ale instanței judecătorești, sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Neexecutarea nemotivată a actelor judecătorești, dispozițiilor, cererilor, delegațiilor, citațiilor, altor adresări legale, precum și lipsa de considerație față de judecată, atrag răspunderea prevăzută în prezentul cod și în alte legi.

Colegiul relevă că actul judecătoresc de procedură implică cert obligația pozitivă a apelantului de a prezenta apelul motivat, iar nerealizarea acestei sarcini procedurale, precum și caracterul irevocabil al actului procedural prin care nu s-a dat curs cererii de apel, stabilit prin neatacarea acestuia, instituie prezumția recunoașterii legalității acestui act procedural și, în consecință, obligația de a se conforma cerințelor instanței de apel, denotă întrunirea în speță a temeiurilor legale pentru restituirea cererii de apel.

Articolul 6 §1 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile.

În acest context, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 §1 al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Potrivit practicii CtEDO (cauza Malahov c. Moldovei, hotărârea din 07 iunie 2007), restricția impusă accesului la o instanță judecătorească nu va fi compatibilă cu art. 6 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, decât dacă aceasta nu urmărește un scop legitim și nu există o legătură proporțională dintre mijloacele utilizate și scopul legitim urmărit. Cu toate acestea, „dreptul la un tribunal” nu este absolut și poate fi limitat, în timp ce, prin însăși natura sa reclamă reglementare din partea statului, care urmează a alege mijloacele pe care le va folosi în acest scop. Aplicând normele legale invocate mai sus și jurisprudența CEDO la speță, Colegiul remarcă ca fiind indubitabilă obligația apelantului de a înlătura în termenul stabilit neajunsurile depistate de instanța de apel, această obligație fiind stabilită de Lege și urmărind scopul unei bune administrări a justiției în R. Moldova.

Cu referire la argumentul reprezentantului recurentului, precum că acesta a înlăturat neajunsurile în termen, prin depunerea cererii de apel motivate la data de 24 mai 2018, în condițiile în care i s-a comunicat conținutul încheierii prin care nu s-a dat curs cererii de apel la data de 21 mai 2018, urmează a fi apreciat critic și respins ca neîntemeiat, or, după cum s-a constatat supra, la materialele cauzei există dovada că reprezentantul apelantului a făcut cunoștință cu materialele dosarului și încheierea prin care nu s-a dat curs cererii de apel la data de 16 mai 2018, și respectiv, urma în termen de 7 zile să se conformeze indicațiilor instanței de apel.

Mai mult, principiul disponibilității participanților la proces de a se folosi cu bună-credință de drepturile procedurale, este afectat în cauză, în condițiile în care, pe parcursul unei perioade îndelungate de la recepționarea hotărârii motivate, apelantul cunoscând despre obligativitatea prezentării apelului motivat, obligație ce aparține acestuia potrivit legii procedurale și în lipsa intervenției instanței de apel, nu a întreprins măsurile de rigoare în vederea înlăturării omisiunilor.

Luând în considerare cele indicate mai sus, Colegiul ajunge la concluzia că cererea de recurs împotriva încheierii din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău urmează a fi respinsă cu menținerea încheierii recurate.

Din considerentele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Andrei Gore, reprezentat de avocatul Leonid Popescu.

Se menține încheierea din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Gore împotriva Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău, Boris Vreamea, Anatolie Vreamea, Sergiu Apostu, Dora Apostu privind încetarea proprietății comune pe cote-părți prin divizare a proprietății imobiliare.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Luiza Gafton